

Kinijos žemėlapyje - naujos lietuviškos perėjos ir viršūnės

Vilniaus universiteto žygeivių klubo drąsuoliai tęsia savo alinančią kelionę Kinijoje. Kaip ir praėjusį trečiadienį, „15min“ siūlo savo skaitytojams susipažinti su šviežiausiomis naujienomis iš žygeivių stovyklos.

Štai praėjo dar viena ekspedicijos „Alfa“ žygio Kunluno kalnuose savaitė.

Per tą laiką susipažinome su vietiniais maisto produktais bei pratinome lietuviškus organizmus prie aukščio bei sumažėjusio deguonies kiekio. Juk žygį pradėjome net 3500 m aukštyje, kur deguonies daug mažiau nei Lietuvoje.

Priminsime, kad praėjusios savaitės dienoraštį baigėme pirmadienį, kai pakilome į 5086 m aukštį ir prisitraukėme prie pirmosios kalnų perėjos. Kalnų perėja vadinama žemiausia vieta kalnagūbryje tarp artimiausių viršūnių.

Mūsų antradienis buvo skirtas pirmajai perėjai, kurią pavadino „Alfa“ vardu. Užlipimas ant jos nuo Koskulako ledyno buvo paprastas, tačiau leidžiantis į Tugenmano ledyną kitoje perėjos pusėje mums kelią pastoję didžiuliai sniego karnizai ir ledo bei uolų siena. Nusileidimas užtruko net penkias valandas, kurias mes praleidome kabėdami ant virvių arba nejuokiai stovėdami ant mažų lentynėlių, kur net akimirka negalėjome nusiimti kuprinę. Priešingu atveju, būtume jas praradę ir likę be kelių dienų maisto, šiltų drabužių ir kitų pragyvenimui reikalingų daiktų.

Vandens paieškos

Trečiadienį, gerai išsimiegoję, nusileidome į slėnį prie upės, kur mus itin pradžiugino žolė, gėlės ir gyvybė, nes pastarąsias kelias dienas mūsų pasaulyje dominavo tik uolos ir baltas sniegas. Planavome pakilti šiek tiek aukščiau, tačiau kalnuose planai derinami pagal situaciją. Lipdami į viršų, niekaip negalėjome rasti gyvybiškai reikalingo vandens, o iki sniego, kurį ištirpinus gaunamas vanduo, buvo dar labai toli. Vanduo tūnojo tik slėnio apačioje ir giliai po akmenimis: girdi jį tekant kažkur po kojomis, tačiau negali pasiekti. Todėl vis lipome ir lipome aukšty, kol galiausiai jau temstant radome upelį prie pat numatytos perėjos. Čia ir apsistojomė nakčiai.

Ketvirtadienį išaušo puiki diena. Ne tik oru, bet ir pasiekimais. Mūsų laukė nauja 5300 m bevardė perėja, kuri nuo šiol vadinsis Altajaus kalnuose žuvusios Vilniaus universiteto žygeivių klubo narės Kristinos Bumelytės vardu. Perėją žymi didžiulis iš akmenų sukrautas turas, į kurį įdėjome raštelį kitiems alpinistams bei lietuviško gintaro gabalėly, vieną iš tų, kuriuos mums

išvykstant Vilniaus geležinkelio stotyje įteikė alpinistas Vladas Vitkauskas.

Senasis Vilnius Kinijoje

Be to, numatėme jums puikų siurprizą – tą pačią dieną užlipome į 5570 m aukščio viršūnę, kuri nuo šiol bus žinoma „Senoji Vilniaus“ vardu. Įsteigsime specialų prizą tiems, kurie užneš geležinį vilką ant Senojo Vilniaus viršūkalnės! Jeibūtų su saulės maitinamais elementais ir kartais sustaugtų – būtų super!

Penktadienį mūsų laukė dar viena bevardė perėja, kurios aukštis 5399 m, o dėl pavadinimo ginčijamės iki šiol. Ant perėjos išsivirėme puikios sriubos ir pradėjome diskusijas dėl pavadinimo. Vyresni mūsų ekspedicijos dalyviai siūlė ją pavadinti „Mylinčių žmonių“ perėja. Deja, didžioji grupės dalis dar tų mylinčių žmonių neturi, todėl šis pasiūlymas didelio pritarimo nesulaukė.

Pasipylė įvairiausi kvailiausi pasiūlymai, užvirė diskusijos. Jos tęsiasi iki šiol. Šeštadienis – pelyno poilsio diena. Mėgaudamiesi geru oru, žolyte ir šalia trykštančiu upeliu, drybsojome, rūšiavome ir džiovinome daiktus, prausėmės lediniame upelyje, ryžtingai skalbėme kojines, kurių pirmąsias kvapas, deja, grįžo vos po kelių valandų ėjimo su kalniniais batais. Higiena kalnų žygyje dažnai yra tiesiog minimali: ant ledyno daugitų daugiausia pavysta išsivalyti dantis, o visa kita paliekama ateičiai. Po pietų neskubėdami prisitraukė-

Vieną iš Kunluno kalnų Kinijoje perėjų lietuvių žygeiviai pavadino Senojo Vilniaus vardu.

me prie 5165 m aukščio perėjos, kurią lypsime rytoj. Šią perėją 2000 metais rusų ekspedicija pavadino „70 metų MAI“. Pagal pavadinimą sprendžiame, kad jie taip pat šventė savo klubo jubiliejų. Tiesa, savo klubo jubiliejų bandysime pažymėti ir įamžinti antroje žygio dalyje pasiekę 6849 m aukščio viršūnę.

Prastas oras

Žygeiviai kalnuose naudojami profesionalia įranga, kuria palaikomas nuolatinis ryšys su Lietuvoje likusiais ekspedicijos atstovais, draugais, artimaisiais bei visais, besidominčiais šios ekspedicijos eiga. Nuotraukų

bei žinučių siuntimui naudojamas vos 1 kg sveriantis kompiuteris, sujungtas su palydoviniu telefonu. Abu jie įkraunami saulės baterijomis.

Atšiauriomis sąlygomis technika tampa labai priklausoma nuo meteorologinių sąlygų, tad kelios iš eilės apsiniaukusios dienos lėmė tai, kad ekspedicijos nariams nebuvo galimybės pakrauti baterijų, taigi dienoraštis ir nuotraukų persiuntimas kuriam laikui tapo beveik neįmanomas. Paskutiniai baterijų likučiai taupomi

„ekstra“ atvejams.

Visgi, nerimauti nėra ko. Orų prognozės mūsų draugams geresnius orus žada nuo šiandienos. O šį pirmadienį 15 valandą Lietuvos laiku buvo gauta žinu-

tė iš palydovinio telefono:

„Mums viskas OK. Įranga išsikrovė, nes buvome pūgos. Parašysime, kai galėsime.“

Tad naujų įspūdžių laukite kitą trečiadienį.

„Trečiadienį, gerai išsimiegoję, nusileidome į slėnį prie upės, kur mus itin pradžiugino žolė, gėlės ir gyvybė, nes pastarąsias kelias dienas mūsų pasaulyje dominavo tik uolos ir baltas sniegas.“

NORIU NAMO!

Dingo Sibiro haskių veislės kalytė. Mylintys šeimnininkai ir jų draugai labai liūdi. Gerielyje žmonės, padėkite šuniui grįžti namo...

8 613 56 354 8 699 477 67 8 620 29 077

NOKIA
Connecting People

Telefonas **Nokia 3120 Classic** ir bevielė laisvų rankų įranga **BH-100**.

TIK 669 Lt

NOKIA salonas, Vokiečių g. 13, Vilnius
www.mobilioaze.lt/nokia_salonas